

Johann Heinrich Becker

**Monvmentvm Honoris, Piae Memoriae Viri Illvstris, Et Consvltissimi, Domini
Martini Alberti Willebrandi, V. I. Doctoris Inclvti ... Cvivs, Postqvam Rebus
Mortalivm, Beata Morte Esset Exemptvs, Denatvm Corpvs In Monvmento Maiorvm,
Hic Rostochii, A. O. R. M D CCXLVI. D. XIX. Ian. Placide Condebatvr, E Conclvso
Rev. Concilii Erectvm, Dicatvmqve**

Rostochii: Typis Ioh. Jac. Adleri, [1746]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1799554899>

Druck Freier  Zugang





Circa 80 Rostocker Philanthropen-Programme,
meist Festschälle in vorliegenden bürgerl. Familien besitz.

(Zinsvertrag der nobilitierten Familien:

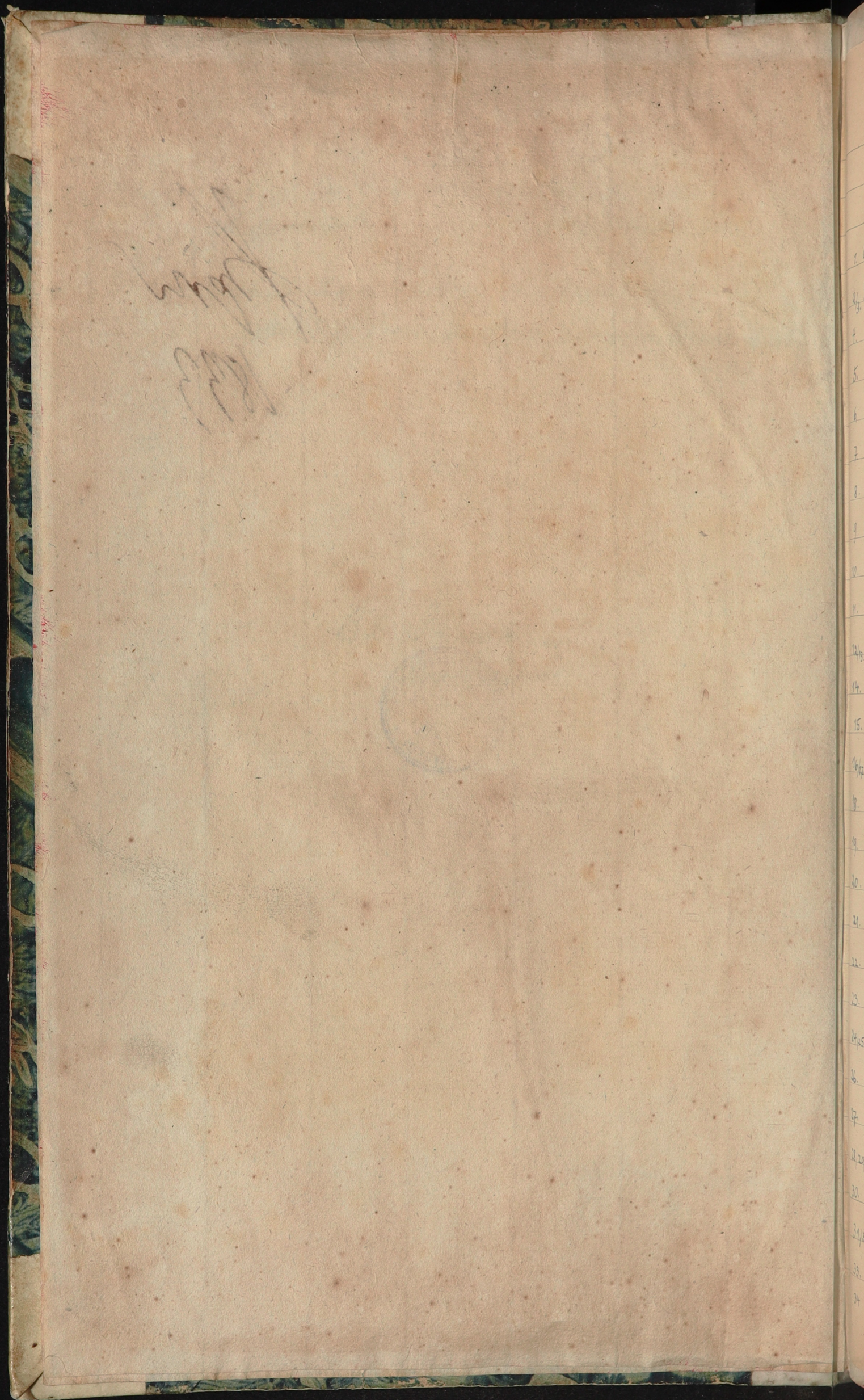
Nettelbladt, Preen, Quistorp, Schoepffer, Schuckmann)
u. a.

82 Stücke

Mk1b Gen - 40
2/3 II

9
H. v. W.
1833





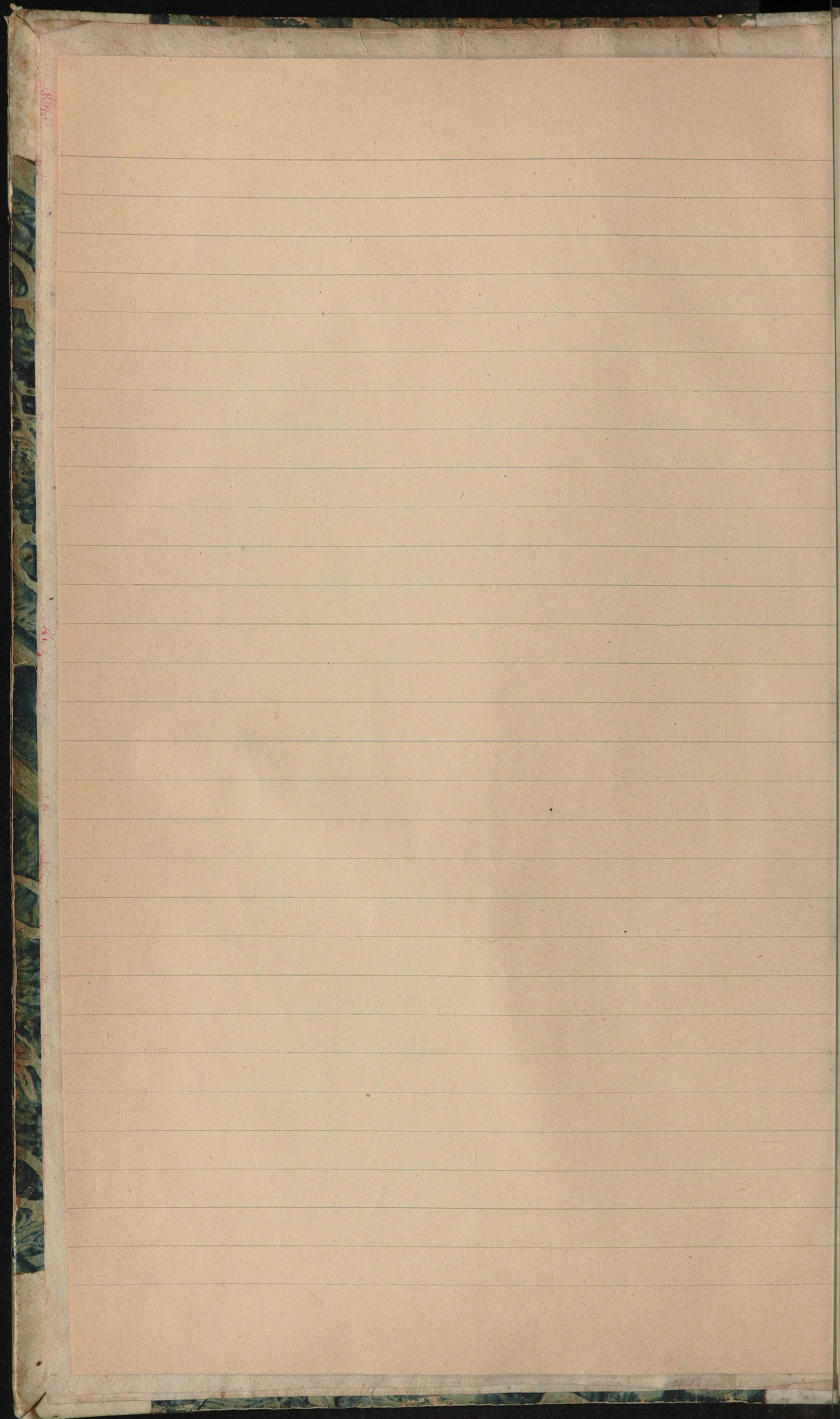
Leichenprogramme, alphabetisch geordnet
nach d. Namen d. gefeierten Person, nebst Sterbejahr.

L - Z

1. Quistorp, Anna Christina, geb. Lenthe. 1753
- 2/3. Luger, Johann Georg. 1748.
4. — — — (Vater). 1751.
5. Mantzel, Kaspar. 1735.
6. — , Maria Justine Margarete. 1742.
7. Schweder, Margarethe, geb. Meyer. 1728.
8. Meusling, Catharina Margareta verh. Pries. 1733.
9. Michelsen, Andreas. 1730.
10. Becker, Catharina Elisabeth, geb. Michelsen. 1744.
11. Michelsen, Christoph Andreas. 1746.
- 12/13. Jaddel, Elsabe Dorothea, geb. Michelsen. 1745.
14. Müller, Karl Ludwig. 1761.
15. Nettelblatt, Heinrich [Vater] 1735.
- 16/17. — — [Sohn] 1761.
18. Neuenrath, Anna Margareta. 1726.
19. Niehenck, Joh. Balthasar. 1738.
20. Niemann, Johann. 1746.
21. — , Michael. 1729.
22. Oerthling, Joachim Felix. 1745.
23. Meyer, Anna Maria, geb. Pauli. 1738.
- 24/25. Engelsen, Maria, geb. Paulsen. 1738.
26. Petersen, Johann Christian. 1766.
27. Prehn, Wilhelm. 1751.
- 28/29. Pries, Joachim Heinrich. 1763.
30. Quistorp, Hugo Theodor. 1732.
- 31/32. — , Johann Jakob. 1767.
33. — , Lorenz Gottfried. 1743.
34. — , Johannes Christian. 1722.

35. Rassow, Julius Friedrich. 1740
36. Redeker, Heinrich Rudolf. 1716.
37. Richter, David. 1753.
38. Danckwarth, Catharina Emerentia geb. Schaeffer. 1737.
- 39/40. Schaper, Johann Ernst. 1721
41. Scheffel, Heinrich Gustav. 1738.
- 42/43. Schmidt, Jonas. 1745.
- 44/45. Schoepffer, Johann Joachim. 1719.
46. Schuckmann, Heinrich. 1706.
47. Dörcks, Margaretha, geb. Schuckmann. 1731.
48. Schmidt, Isabe Margaretha, geb. Schwabe. 1743.
49. Zeidler, Anna Emerentia, geb. Schwartz. 1729.
50. Senst, Agneta Sophie, 1729.
51. — Hermann Peter. 1728.
- 52/53. Sibeth, Karl. 1734.
54. Sivers, Jakob. 1729.
55. Luger, Christine Elisabeth, geb. Spalding. 1746.
56. Spalding, Johann David. 1757.
57. — Thomas. 1743.
58. Burgmann, Anna Christina, geb. Stein. 1773.
59. Stein, Walthier. 1739.
60. Stever, Johann Kaspar. 1729.
61. — , Johann Valentin. 1755.
62. — , Theodor Matthens. 1735.
63. Stieber, Georg Friedrich. 1755.
64. Wetken, Catharina Margareta, geb. Stindt. 1743.
65. Stolte, Christian Rudolf. 1680-1731.
66. — — — 1711-1736.
Heinrich Christian. 1715-1736.
67. — , Peter. 1733.
68. Töppel, Margareta Catharina, verh. Oldenburg. 1774.

69. Verpoorten, Theodor. 1728.
70. Weiß, Margaretha Agnes, geb. von Heidenkopf. 1726.
71. Weidner, Johann Joachim. 1732.
72. Weiß, Gottfried. 1697.
73. Wetken, Johann Georg. 1716.
74. Wilde, Joachim. 1737.
75. Weidner, Johann Joachim. 1732.
76. Barnstorff, Anna Margaretha, geb. Willebrand. 1724.
77. Willebrand, Martin Albert. 1746.
78. Stein, Anna Dorothea, geb. Wolff. 1744.
79. Wolfraath, Dietrich Samuel. 1753.
80. Wulf, Catharina Margareta, verh. Stein. 1734.
81. Zaidler, Johannes. 1727.
82. Zinck, Johannes. 1732.



145

MONVMENTVM HONORIS,
PIAE MEMORIAE
VIRI ILLVSTRIS, ET CONSVL-
TISSIMI,
D O M I N I
M A R T I N I
A L B E R T I
W I L L E B R A N D I,

V. I. DOCTORIS INCLVTI, SERENISSIMI DVCIS RE-
GNANTIS MECKLENBVRGICI, IN CAVSSIS IVSTITIAE, CON-
SILIARII GRAVISSIMI, CANCELLARIAEQVE SVERINENSIS VICE-
DIRECTORIS EXCELLENTISSIMI,

CVIVS,

POSTQVAM REBVS MORTALIVM, BEATA MORTE
ESSET EXEMTVS,

DENATVM CORPVS

IN MONVMENTO MAIORVM,

HIC ROSTOCHII, A. O. R. CIO IO CCXLVI, D. XIX. IAN.

PLACIDE CONDEBATVR,

E CONCLVSO REV. CONCILII

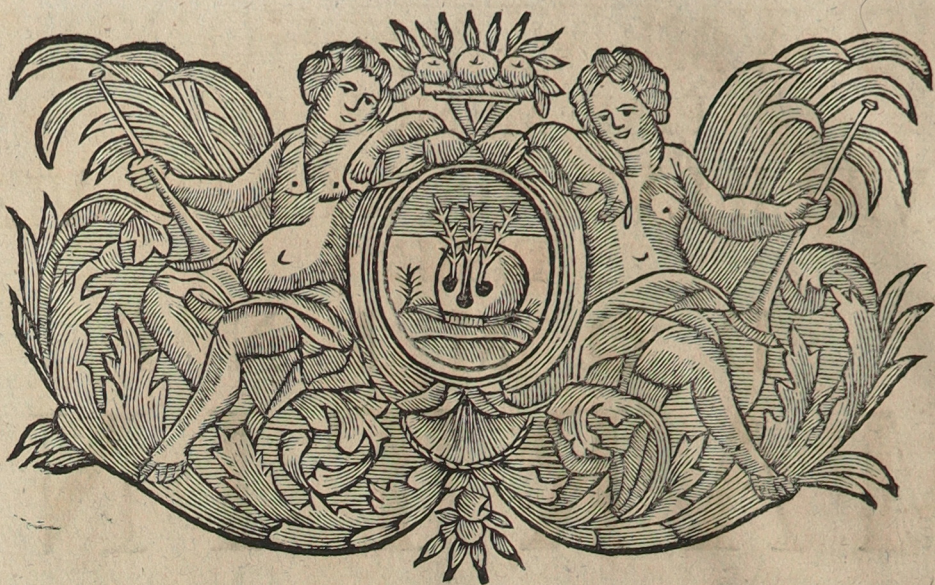
ERECTVM, DICATVMQVE

^A
IO. HENR. BECKER,

PHIL. ET S.THEOL. DOCT. HVIVSQVE PROF. P. O. AD D. NICOLAI ECCLE
SIASTE. HODIE ACAD. PATRIAE RECTORE.

R O S T O C H I I,

Typis IOH. JAC. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD. Typographi,



Quod honoris causa, & ex concluso R. Concilii suscipio, praesens
 scribendi negotium, destinatum est meritis memoriaeque, ad se-
 ram usque posteritatem conseruandis, Viri, dum viueret, *Illu-
 stris & Consultissim*, Domini MARTINI ALBERTI WILLE-
 BRANDI, J. V. Doctoris inclyti, & Sereniss. Principis Regnantis Mecklen-
 burg. Domini nostri longe Clementissimi, in causis iustitiae, Consilarii magnae
 fidei, Cancellariaeque Suerinensis Vice-Directoris longe grauissimi, deque Pro-
 uinciis Mecklenburgicis praeclarissime promeriti, Viri, ob singularem mentis
 candorem, ob probatam in officiis dexteritatem, in iure dicundo peritiam,
 inque rebus gerendis prudentiam, & ob alias, quibus spectatissimus erat,
 virtutes, amicis suis, omnibusque bonis desideratissimi. Dignum hunc
 laude Virum nostra quoque, cui egregie fauit, Musa, nostraque, in qua e-
 ius cum insigni meritorum gloria versati sunt, Maiores, (Professorum e-
 nim huius Almae celeberrimorum Filius est, & Nepos, & Pronepos) Aca-
 demia omnino vetat mori. Arripienti ergo, ad scribendum, calamum, re-
 cordatio subit eius, quod Regius Psalter ait *Pf. XI. 7. Iustus est Jehovah,
 iustitias amans: rectum respicient facies eius!* B. LVTHERVS vertit: *Der
 Herr ist gerecht, und hat Gerechtigkeit lieb; darum, daß ihre Angesichte
 schauen auf das, da recht ist.* Vocem *נצח*, quam LVTHERVS, motus
 suffixo pronominali *נ* (quod tamen ab aliis obseruatur esse etiam ali. quan-
 do singulare) reddit: *DER* Angesichte (sc. der Frommen): cum quo
 consentit Dn. D. LANGIVS im David: *Salom: Licht und Recht*, ad h. l.
 Qui tamen, cum GENEBRARDO putat, respici ad pluralitatem persona-
 rum

rum, in vnica & indiuisa Deitate. Cum GESNERO, GEYERO, multisque aliis, B. SEBAST. SCHMIDIUS reddit : *facies* EIUS. Vtque consensum versionis LXX, *ὁψὼν*, non *ὁψών* habentis, aliarumque potissimarum, taceam, contextui huius loci id videtur esse conuenientissimum. Praetereo quoque, quam B. GEYERVS ad h. l. adlegat, COCCEII versionem : *rectorum (ecclesia) videbunt (mutuo) facies, suas* : & HACKSPANII : *recti videbunt facies eius*. Sacro enim textui vtrumque ignoratur, & vix vlllo idoneo argumento illa inde propositio elicitur. Legitur enim *ישר* in singulari, non in plurali. Itaque sensus planissimus, iudicante B. CALOVIO, in *Bibl. Illustr.* hic est : *rectum respicient facies, seu oculi EIUS*, scil. *Jehovah* ! Hoc est : DEus gratiose respicit, quod rectum est, illud quaerit inter homines, illud vult, illud remuneratur. Conferendum hic puto, quod legitur : *Jerem. V. 3.* *יְהוָה עֵינֶיךָ הָלֹא לְאִמָּנָה* : *Oculi tui, O Jehovah ! nonne ad veritatem ?* LUTHERUS : *Sehe deine Augen sehen nach dem Glauben*, i. e. *Redlichkeit und Treue* ! Vbi *אִמָּנָה*, secundum SEB. SCHMIDIUM, *veritas* (actionum nimirum) idem significat quod *ישר* *rectum*. Conf. *1. Chron. XXX. 17.* vbi ex *ישר*, est *מִישָׁרִים* ; quod LUTHERUS vertit : *Aufrichtigkeit ist dir angenehm*. Cum B. LUTHERO, *ישר*, pari sensu, reddit versio Anglicana : *upright*, & Belgica : *de oprechte*. Rectum i. e. ad normam relatum & exactum, coincidit cum *vero*, in sensu morali. Quo sensu veritatem practice intelligit Apost. Ioannes, *2. Ep. 4.* *Gavissus sum, quod inueni in liberis tuis, qui ambulant in veritate !* Graece : *ἐν ἀληθείᾳ*. LUTHERUS, *daß ich sehe deine Kinder in der Wahrheit wandeln*. Versio ZINZENDORFIANA exprimit per : *rechtschaffnen Wandel*. In genere contestatum nobis est, quod omnis veritatis, cum metaphysicae, tum logicae, tum moralis, DEus vnicus fons sit, & auctor. Quum autem *veritas*, in sensu morali, *iustitia*, & *rectum* sit ; DEus certe fons est, & auctor omnis *recti* & *iusti*, in se ergo, *iustissimus*. Egregie de DEO, veri & iusti fonte, veritatis item & iustitiae arctissimo, in natura divina, nexu, B. SCHOMERUS in *Doctrina Morali*, ex edit. Dn. IOACH. OTTONIS, p. 21. §. V. *Fundamentum*, ait, *sicut omnis veritatis, ita omnis etiam iustitiae, est DEus ; Quippe sine quo nec ulla propositio habet, quo nitatur, aequae facile improbabilis, ac probabilis : Vt adeo absurdi sint homines, qui, cum JCI (adderem Philosophi) esse volunt, opinionem tamen DEI ex animo emouent*. Id, quod pluribus tradit in adnexo Programmata *Passionali : De naturali iustitia DEI vindice, eaque immutabili*. §. 2. 3. *Qualis, inquit, veritas est, talis etiam intelligitur esse iustitia, quae illam sequitur, tamquam indiuidua comes in natura perfectissima. Neque veritas, & iustitia aliud sui discrimen interponere videntur, quam quod est rationis ; ut veritas putetur magis res respicere, iustitia magis actionem. Aeterna itaque illa DEI veritas sicut naturae diuinae, sine vlla mutatione inest, tamquam certissima regula omnium morum, ita id etiam habet, ut rectitudo DEI, & leges eius ipso, veritatis diuinae nomine, quam grauissime veniant, aequae late sic patente & veritate, & iustitia illa aeterna. Ps. CXI. 7. CXIX. 30. 86. Intelligitur ergo, quid velit Diu : Psalter, docendo : Jehouam suis oculis respicere rectum, iustitias amare, iustum esse. Est enim DEus essentialis iustitia, de qua Moses, Deut. XXX. 4. Petra ille est, cuius perfectum opus est, omnes enim viae eius sunt iudicium ; DEus fidelis, veritatis ille, nec peruersitas in eo : iustus & rectus ille ! Hinc, quin DEus iustitiam omnis generis amet, velit, praecipiat, dubitari nequit.*

Sunt, qui in verbis sacri textus excitati : *Jehovah est iustitiam amans !*

A 2

hoc

hoc de iustitia fidei, & imputata Christi, sig'illatim intelligunt. Ita quoque B. GESNERVS *ad b. l.* Sed, vereor, vt fundamentum adsit sufficiens. Partim enim illam iustitiam imputatam Diu : Psaltes, propter eminentiam, voce singulari expressisset, quod tamen non fecit, sed *iustitiarum* potius, זִקְקָה meminit; partim contextus, difficili opera, huc pertrahitur. Etenim sermo est in toto Psalmo 1) de iniustis impiorum, pios persequentium, operibus. v. 1-3. 2) de iusta DEI & exactissima ad eorum praua, sicut ad piorum recta opera adtentione. v. 4. 5. 3) de iustitia DEI punitiua impios persequente. v. 6. Cui additur ratio v. 7. essentialis nempe in DEO iustitia; unde omnem iustitiam, etiam in homine, amet, quaerat, respiciat. Ita MATTH. POOLE, *in the Annotations upon the holy Bible, ad b. l.* So this is giuen, as the reason, why God hateth, and punisheth wicked men so dreadfully, because he lowes righteousness: and therefore must needs hate wickedness, and punish wicked men. Hanc DEI iustitiam iudicalem, & punitiuam, praecipue, regius Psaltes pluribus alibi prosequitur. e. g. Ps. V. 5-7. VII 12. Jeqq. : Praesertim meretur notari Ps. LXXXIX. 15. *Iustitia, & iudicium sunt fulcrum throni tui!* Quare quoque DEus adpellatur : *DEus iudicii!* Es. XXX. 18. *DEus, cuius est vindicta.* Deut. XXXII. 35. Ps. XCIV. 1. *Qui retribuet cuique secundum opera.* Rom. II. 6. 2. Cor. V. 10. In DEO ergo est iustitia iudicialis, exemplaris & perfectissima, iudicium eius fallere, & reprehendi nequit. Quum enim non solum perfectissime habeat perspecta facta humana, eaque ad legem adtemperet; verum etiam ei reiecta sint intima cordis, vna cum modo & gradu intentionis, milleque circumstantiis, tum personae, tum facti, minutissimis: non potest ulli tribuere minus quid, aut nimis; sed sententia eius, & iudicium summa rectitudine, exactissimaque aequitatis, & iustitiae mensura nituntur, nec vlllo laborant personarum respectu. Rom. II. 11. Quare, licet nobis, in hac vita sint iudicia diuina: incomprehensibilia Rom. XI. 33. erunt tamen in altera vita, perspectu planissima, & rectissima; vt fatendum sit: *Nae Domine, DEus omnipotens, vera & iusta sunt tua iudicia!* Apoc. XVI. 7.

Quemadmodum vero in DEO est iustitia omnis, sigillatim quoque iudicialis, exemplaris & perfectissima; ita etiam inter omnes זִקְקָה i. e. *iustitiae species*, ab hominibus postulat, &, vt inter illos obtineat, vult, inque iis amat eandem iustitiam rectoriam, iudicalem, renumeratiuam, & punitiuam, hancque, quantum ob conditionem humanae infirmitatis fieri potest, intemeratam. Collocavit eum in finem magistratus, suas in terris vices gerentes. Rom. XIII. 1. 2. 4. 1. Pet. II. 13. 14. Iudices vult eligi viros probos, timentes DEum, amantes veri, odientesque lucri, Exod. XVIII. 21. His iustitiam, *sine personarum respectu*, administrare, mandauit. Deut. I. 16. 17. 2. Chron. XIX. 6. 7. His, si ipsum serio, vt Rex Salomo, precantur, largitur iudicandi prudentiam 1 Reg. III. 9. 10-12. 28. conf. Proverb. XVI. 10. His autem, si ius supprimunt, inclinant, vendunt, eo, quod summum officium, *quod ipsius DEI est*, prostituunt, serio irascitur, & vaeh iis comminatur Es. I. 23. V. 20. 23. X. 1, 2. Ezech. XIII. 19. Hos, si iustitiam recte, in timore Domini, administrant, siue summi sint, siue subdelegati iudices, amat DEus, *cuius oculi, quod rectum est, gratiose respiciunt.* Caueant tamen, ne eorum iustitiae administratio, falsis nitatur motiuis: ambitione, aut bonitate nudi temperamenti, sanguinei, vel cholerici, ad externam honestatis famam duntaxat aucupandam!

Is ergo iustus iudex est, qui in foro versatur, velut in conspectu summi

summi iudicis; qui ius dicit pro conscientia, ad Legum diuinarum humanarumque praescripta; qui nihil propriis tribuit adfectibus, nec odio ducitur, vel amore, personae; qui prudenter cuique suum tribuit, ius nec fabricans pro ingenio, nec negans ulli, nec vendens acceptis impie muneribus. Prisci Legislatores LYCVRGVS, NVMAque POMPILIUS nulli peccato leguntur grauiores constituisse poenas, quam, si auari, & peculatores essent iudices, qui, dicente SALVSTIO, melius haberent, mercede delinquere, quam gratis recte facere. Etenim, quid de munuscula amantibus, boni possit expectari, docet Syracides cap. XX. 39. Xenia & dona excoecant oculos sapientum! Quare DEUS populi sui iudicibus ita praecipit: Exod. XXIII. 8. Munus non accipies! quia munus excoecat videntes, & peruertit verba iustorum! Procul ergo illud nefas ab sit a iudice, qui DEO vult esse amatus, & ab eius oculis gratiose respectus!

Ethaec, Ciues Optimi! Lectoresque Beneuoli! boni iudicis idea conspicua erat in Viro Illustri & Consultissimo B. Dn. MARTINO, ALBERTO, WILLEBRANDT, V. J. D. Celebratissimo, Serenissimi DVCLIS Regnantis Mecklenburgici, Dn. CAROLI LEOPOLDI, Domini nostri longe clementissimi, in Causis iustitiae Consiliario, & Cancellariae Suerinensis Vice-Directore Grauissimo. Publica enim iustitiae & dexteritatis laude per cunctas terras Mecklenburgicas, & apud omnes, quibus desideratissimus nunc est, cordatos, celebratur. Hunc Virum amatum DEO fuisse, non vana coniectura, sed e documentis colligimus, in ipsa eius vita prolixè conspicuis. Equidem, ut diuinae virtutes humanas, easque optimas, infinite post se relinquunt; iustitia quoque humana, quam exacta illa sit, ad iustitiam DEI nulla prorsus comparatione accedit. Illi enim sui semper naeui adhaerent, nec datur inter homines, iuris tanta, quae fallere, falli & allucinari nequeat, prudentia. Immo, nullum est, ab omni simpliciter abusu & errore liberum, forum humanum. Saepe enim iudex, aliter licet secum conuictus, tenetur tamen iudicare secundum acta & probata externa: variis, in foro introductis, quas priuatus nemo tollere potest, artibus, iuris tamen processum protrahentibus, cedere invitatus cogitur. Beneficiorum, refugiorum, remediorum iuris abusum omnem non semper potest rescindere. Instantiis diuersis, hinc & morae iustitiae, locum debet relinquere, etiam si alterutra pars iis dolose vtatur. Ius strictum, ad tenorem legum, negare petenti nequit, quamuis videat, summum ius, in foro conscientiae, summam fieri iniuriam: In casibus dubiis tutissimum debet sequi, quamuis non sine formidine oppositi. Verum, ultra humanam sapientiam adscendere nequit. Datur nonnunquam iuris quaedam latitudo. Adtemperatio facti ad LL. saepe pendet a minima, quae in apricum collocari satis nequit, circumstantia. Omniscius solus DEUS est. Iuramentum, quin, saepe falsum perhibituro, deferatur, evitari nequit. Forma iuris hodie non solo iusto & aequo naturali absoluitur, sed perplexius illud, & anfractuosius est, quam erat antiquissimis temporibus, quando candor & prudentia boni viri naturalis, omne erat iudicis requisitum: Quo sensu Apostolus, ait 1. Cor. VI. 5. Adeone non sapiens inter vos est, qui possit iudicare inter fratrem & fratrem? Atqui cuius facti ratio non est evidens, eius nec est euidens, & secuta iudicandi regula. Oportet tamen, ut aliquid tandem pro certo adsumatur, certaue constet, iuris dicundi, regula; ne sint, quae prorsus dirimi nequeant, lites, vel decidi, casus. Infirmitas autem humana, cum DEO Opt. Max. non sit occulta, perfecti nihil est, quod ab illa expectet:

B

Amat

Amat tamen, quae eius est summa indulgentia, illud iudicium, quod ius non prae fracte contorquet, illumque iudicem, qui, pro optimo posse & nosse iustitiam administrat. Ipsum certe summum Numen, in Theocratia olim Iudaica, tales, iuris dicundi, leges populi sui iudicibus dedit, quae, secundum fragilem mancamque humanae perspicaciae fortem, maxime quidem probabili ratione nituntur, non autem omnem simpliciter tollunt oppositi formidinem. Earum binas duntaxat adducam: Altera omnem facti veritatem in duorum vel trium testium depositione, iuramento item praestando, collocari iubet (quae lex hodie adhuc in Angliae regno obtinet simpliciter, etiam in rebus capitalibus) *Deut. XIX. 15. XVII. 6. conf. Ebr. X. 28.* Atqui vero fieri poterat, ut duo vel tres nebulones in unius honesti viri perniciem, nescio qua malitia, quove personae odio, conspirarent. Altera disponit de poena capitali eius, qui virginem desponsatam violenter stupraverit in agro, extra urbem, & hominum, qui ad clamorem superatae, opem ferre potuissent, societatem. *Deut. XXII. 25. -- 27.* Atqui fieri poterat, ut compressa stuprum non fuerit passa violenter, sed de violentia sibi illata subdole fuerit conquesta: Cuius rei unde erat, existente casu, deficientibus tamen testibus, petenda certitudo? Intererat tamen publicae securitati, ne malitia haberet refugium, certum aliquod pro incerto constituere. Unde in his, quae nulla ars, aut sapientia humana secus valet dirimere, si pars alterutra nimis quoddam patitur in iudicio humano, *partim* aliquid fati, *partim* illud solaminis est, quod aliquando imminet iustum, completissime, eius iudicium, cui se nemo tegere, quod nemo effugere poterit, quodque, secundum facta, &, quae circumstant, minutissima, retribuet unicuique exactissime.

Pio haec Iuris Consulto, & Iudici, in difficillimo officio, cedunt solamini, redduntque conscientiam tranquillam; modo testem hanc habeat: quod in iustitiae administratione cautus, diligens, sincerus, a partium studio, proprioque commodo alienus, nihil temere neglexerit, nihil egerit *ὅς ἐστι πρὸς ἀρετὴν*; sed fuerit subinde recordatus, reddendam sibi olim esse officii sui, omniumque decisionum, DEO supremo iudici, rationem.

In his ergo Jure Consultis & Iudicibus *Illustrem* B. N. WILLEBRANDUM referri debere, opinamur; eo, quod vitae eius ratio composita, & christiana, id sperare nos iubet, fama autem idem dat contestatum abunde. Adposite PLINIVS in quadam epistola, adlegante ANTONIO de GVEVARA, in *Epist. ad familiares*, Tom. II. p. m. 171. dicit, cum provinciae cui dam in Asia praeesset, interrogatum a se virum natu grandem, & in gubernatione spectatum, quidnam ad bene administrandam iustitiam, factu opus esset? respondisse: Si bonus iustitiae minister esse cupis, in te ipsam exerce! Boni enim iudicis est, recta, vitae suae, virga metiri rempublicam! & porro addidisse: Si adversus homines rectus, adversus DEOS purus esse vis, munere ne insolescas caue! Iudices enim superbia fastuque elati, modum saepenumero, tum verbis, tum actionibus, excedunt: Quod senis optimi consilium maiori sibi usus fuisse, quam, quaecunque legerat, PLINIVS fatetur. Idem NOSTER vivendi, actionesque suas instituendi, rectitudine omnibus comprobavit; in DEVM pius, in Principem fidus, erga cunctos humanus, in moribus suavis, & in officii partibus honesti viri axioma tuitus, rectitudinis & iustitiae, quae a se ipsa incipit, aliis dedit exemplum. Accedit liberalitas VIRI laudatissima, qua, in Testamento suo non modo mille thaleros legavit, quorum annuae vsum in usum iuris Studiosorum cederent (quod conferendum stipendium

fidei

fidei demandavit Amplissimae huius Almae Facultati Juridicae, cuius Spect. Decano annuos. centum thalerorum, fortis, redditus hoc nomine donavit); verum etiam Bibliothecam nostram, sua, quam sibi comparauerat, selectorum librorum supellectile, locupletavit, postquam alium librorum iuridicorum adparatum, qui forte Patris fuerat, non vulgarem, viuis, iam ante aliquot annos, eidem donasset. Pauci certe sunt tales studiorum promotores, Academicarumque amatores; quapropter *Illustri* VIRI memoria Academiae nostrae cara semper permanebit & laudatissima.

Accedo iam ad relationem eorum, quae ad B. VIRI ortum, vitae curriculum, officia, & placidum ex hac vita discessum, spectant. Dolum vero est, si, quod forte ipse concinnavit, scriptumque reliquit, propriae vitae curriculum, in scriniis illud, & inter chartas eius hactenus latere, nec, nisi perquisitis iis omnibus, potuisse inueniri, nobisque communicari. Quare nec specialiora de eo tradere, his pagellis, valemus. Quod tamen nosse nobis licuit; B. L. ita habeat.

Natus est VIR *Illustri* hic Rostochii A. O. R. ciciclxxiv. die XX. Junii. Patrem veneratus *Virum Praenobilissimum, Consultissimum*, DN. ALBERTVM WILLEBRANDVM V. J. Doctorem, & Institutionum Professore Ducal. P. O. longe celeberrimum, cuius vitae meritorumque memoriam, bino publico Programmate funerali, commendarunt Anno cicicc hinc Academiae t. t. Rector B. DN. CASP. MATTH. MVLLERVS, hinc inclytae Fac. Jurid. t. t. Decanus *Perillustri* B. DN. JO. JOACH. SCHOEPPFERVS.

Matrem autem suspexit Matronam Praenobilissimam omnique virtutum decore fulgidissimam, DN. CATHARINAM CHRISTINAM FISCHERN, cuius memoriam, Publ. Programmate prosequutus est: Anno cicccxlii. d. 2. Octobr. Summum Venerabilis, quem DEUS Ecclesiae suae, nostraeque Almae, per plures adhuc annos superstitem faxit, nostras *Theologus Senior, Dn. Consiliarius* FRANC. ALBERT. AEPINVS.

Auum Lineae Paternae, habuit *Virum Consultissimum, & Excellentissimum*, DN. ALBERTVM WILLEBRANDVM V. J. D. & Codicis Professore Ducalem P. O. Consistorii & Ducalis Consilium Splendidissimum.

Aviam, eiusdem Lineae: *Matronam singularem, & generis, & virtutum nobilitate, corruscam*: DN. ELISABETH COTHMANNIAM, Jcti incomparabilis, B. DN. JOANNIS COTHMANNI, *Serenissimi Ducis Mecklenb. per XXXV. annos, Consilarii, & Cancellarii Eminentissimi* filiam.

Auum, Lineae Maternae: *Praenobilissimum, & Prudentissimum* DN. D. DANIELEM FISCHERVM, Jctum *Excellentissimum, Serenissimo Luneburg. & Brunswic. Duci*, DN. RVDOLFO AVGVSTO, glor. record. a Consiliis, posteaque Reipubl. Rostochiensis, ab anno ciciclxxiv usque ad cicicxc, quo pie decessit, *Consulem meritisimum*.

Aviam eiusdem Lineae: Nobilissimo genere natam, virtutibusque splendidissimam Matronam DN. SOPHIAM, ELISABETH von BOECKELN, Jcti *Consummati, Lubecensis Reipublicae primum Syndici Meritisimi, deinde Serenissimi Holsatiae Ducis, Cancellarii Gottorpiensis Eminentissimi*, quem *Perillustri* SCHOEPPFERVS, in Programmate Doctorali praefixo disputationi inaugur. Nostri Beati Dn. Vice-Directoris WILLEBRANDI, vocat: *Potentissimi REGIS Suaeeciae, variorumque Principum Consilium intimum*. Exstat, orbi erudito laudatus, Magni illius Viri: *De Jure Protectionis Clientelaris, Commentarius Academicus*, editus Lubecae 1656.

Proavia

Proauo, in Linea Paterna, gauisus est: Viro Consultissimo, & Excellentissimo DN. NICOLAO WILLEBRANDO, Phil. & V. J. D. & Philos. Practicae, in hac Alma, Prof. P. O. Meritissimo, Practicoque Juris, in foro, felicissimo.

Proauia vero eiusdem Lineae: Matrona Praenobilissima, DN. CATHARINA HEINS, DN. FRIDERICI HEINS V. J. D. & in hac Academia, Professoris P. O. Celebrissimi, Sereniss. DVCIS Mecklenb. Consilarii Grauiissimi, tandemque Ciuitatis Rostochiensis Consulis, & Proto-Syndici longe meritissimi. filia. Quae, mortuo marito, ad vota secunda transiit cum DN. ARNOLDO BOETTICHER, V. J. D. & Ciuitatis Wismarienfis Syndico, & Consule meritissimo; a quo tamen, vidua relicta, prolem nata non fuit.

In Linea Materna Proauum agnouit Nobilissimum & Praestantissimum Virum: DN. DANIEL FISCHER, Ciuem Lubecensem primarium, & Mercatorem florentissimum.

Prociam vero eiusdem lineae, Foeminam. virtuosissimam CATHARINAM WESTHOFEN.

Abauum porro, Lineae Paternae: Virum plurimum Reuerendum DN. PETRUM WILLEBRANDVM, Pastorem Gorkouensem, prope Grabouium in Ducatu Mecklenburg., meritissimum, qui inter primos fuit ecclesiarum Mecklenburgensium Ministros, qui Formulae Concordiae, tanquam Libro Ecclesiae Lutheranae Symbolico, propria manu subscripsere.

Abauiam autem: Viri huius coniugem: SOPHIAM SCHVLZEN, Materteram Theologi Saxonici, post fata, ob doctrinae soliditatem, mentisque acumen, adhuc viuentis: B. ALBERTI GRAWERI.

Abauum Lineae Maternae habuit, pl. Reuerendum DN. JOACHIMVM FISCHER, Ecclesiae Lezensis, in Hollatia, Pastorem meritissimum; qui Coniugem, B. Nostri Abauiam, habuit: REBECCAM N. N.

Atauus, Lineae Paternae fuit: JOANNES WILLEBRAND, Ciuis Perlebergensis Primarius. Cuius Coniux, NOSTRI Atavia; VRSULA WAGENERS, Foemina honestissima.

Tantae celebritatis stemmate prognatus B. Dn. Vice-Director non potuit non, vt sanguinis, ita & virtutum Maiorum splendidissimorum, particeps esse. Nec pii, quidquid ad dilectissimi filii felicem educationem facere, intelligerent, Parentes, curare neglexerunt. Per sacrum enim Baptismi lauacrum, Christo, eiusque Ecclesiae, insertum, ab infantia, sacrae religionis principiis instruxerunt, pietatisque regulis; omnem in illud, vt iuuentus eius bene praeterea formaretur, collocantes diligentiam. Post enim alios, quorum illum curae tradiderunt, praeceptores, crediderunt etiam institutioni, in litteris humanioribus, bonisque artibus, fidelissimae, Praecellentissimi tunc Philosophiae Magistri: DN. TIMOTHEI LUTKEMANNI, quem diuina prouidentia, primum in vrbe Malchinensi sacro officio admotum, postea Holmiam Suecorum, vbi Ecclesiae Teutonicae, complures per annos, Pastor famigeratissimus, auditoribus non modo suis, verum etiam Aulae regiae carus, summa cum laude praefuit: Tandem vero Gryphiswaldiam, ad Superintendentis, per citerioris Pomeraniae, Rugiaeque Prouincias, Generalis, & in Academia Gryphica, Theologiae Professoris Primarii, munus grauiissimum euocauit. Huius Viri industriae, & manuuctioni se oppido multum debere, gratus semper o panaginis professus est. Eos autem, postquam cepisset, studiorum propaedeuticorum profectus, vt ad altiora posset, cum successu, admitti; in numerum ciuium Academicorum receptus est die 28. Julii MDCCXCIX Rectore Magnifico: Viro Perillustri, Excellentissimo

eiffimo, & Experientiffimo DN. JO. ERNEST. SCHAPERO, Med. D. & Prof. Fa-
 migeratiffimo, Sereniffimi, ac Celfiffimi DUCIS nostri regnantis Archiatro, & Confiliario inti-
 mo. Ex eo tempore Dnn. Professorum huius Almae Praelectiones, tum
 Philofophicas, tum iuridicas, fedulus aufcultauit. In illis quidem potiffi-
 mum audiuit *summe Venerabilem Nostrum*, quod ipfe pius Senex testatur, *ÆPL-*
NVM; in his autem, post ipsius B. Parentis, qui autem ei, decimum sex-
 tum annum agenti, morte praematura ereptus est, institutiones, vfus est
 praeceptionibus immortalium nominum meritorumque Iure Confultorum,
Perilluftris & Generofiffimi Dn. de KLEIN, Sereniffimae Borufforum REGI-
NÆ, DVCIQVE Regnanti Mecklenburgico, a confiliis Status intimis, Cancell-
arii, & Iudicii Prouincialis, quod Gultrouiae floret, Praefidis longe eminentiffimi;
 Non minus, *Perilluftris, ac Generofiffimi SCHOEPPFERI, Sereniffimi DVCIS*
Regnantis Mecklenb. Confiliarii intimi; quo etiam praeunte, haud neglectis
 reliquorum huius Almae, celeberrimorum J. Confultorum praelectionibus,
 totum Juris curfum fedulus abfoluit, immo fingularem fuam in Jure doctri-
 nam, publica Differtatione, de quaefione: *An comeatu falfo vtiliceat, ad*
fallendum hoftem? dedit probatam. Talem quoque, (verbis vtor *Perilluftris*
SCHOEPPFERI, in Programmate Doctorali, fupra iam excitato) *in vita A-*
cademica *Je gefu*, qui nullius delicti nomine, ad Concilium vocatus fit *Acade-*
micum. Quae fane, vt rara Studiofi, ita non infima laus eft, documentum-
 que, tum diligentiae, tum morum probitatis, certiffimum.

Abfoluto ita, in Vniuerfitate Patria, Juris curfu, doctri nam ftuduit
 amplificare, & expolire indies. Quapropter, exteros quoque Doctores
 auditurus, exterarumque Academi as, vt Prudentiae Juris thefaurum acqui-
 reret, habitumque, vifurus, Mufas falutauit *Halenfes*, inque Alma Fri-
 dericiana, Excellentiffimis, nominumque celebritate famigeratiffimis
 Juris Confultis, & Historicis: STRYCKIO, THOMASIO, & LVDEWIG,
 cuius hofpiti o exceptus eft, LVDOVICO, reliquisque, a quorum ore pende-
 re, vfui fibi effe putauit, Viris, eruditionis gloria infig nibus, ftudiorumque
 Ampliatoribus, maximo cum fructu, exacto ibi integro biennio, vfus fuit.
 Poftea quoque, parem in finem, adiit Mufas *Lipfienfes & Salanas*; vbique,
 quod fibi conferret, fedulo colligens, celeberrimorumque eruditorum fi-
 bi notiti am comparans & amicitiam. *Dreftam* tandem, aliasque Saxo-
 niae, tam fuperioris, quam inferioris, celebrior es vrbes vidit, ficque iter
 in Patriam direxit. Redux factus, quae in annis academicis audierat, pri-
 uata induftria repetiit, &, ad DEO, proximoque inferuendi, finem pro-
 prius refpicere coepit. Nomen itaque fuum profelfus eft inclyt ae Facul-
 tati Iuridicae, vtque ad confuetum examen admitteretur, modeste petiit.
 Quo ipfo quoque, cum laude, exanthlato, J. V. Candidatus digniffimus,
 futurae, quando liberet, promotionis fpem obtinuit. Confcipfit itaque
 Difputationem inauguralem, erudite elaboratam: *De verbis honoris: vul-*
go: Bon Complimenten; eamque *cio 10 ccix. d. V. Decembr.* publice, fupmo
 cum auditorii adplaufu, mafculeque, defendit, fub praefidio *Perilluftris,*
 fupra laudati: JCTi SCHOEPPFERI, a quo etiam Decano, & Brabeuta, fupma
 mis in vtroque Jure honoribus, & axiomate Doctorali ornatus eft. Ante-
 quam autem praxi Juris fe daret, e re fua effe putauit, iter inftituere per
 fuperiorem Germaniam, & inuifere Vrbes praecipuas, Academi as, & Au-
 las magnorum Principum, oculisque, auribusque vfurpare, quae viro eru-
 dito, imprimis Politico, ufui cedere poffent. In hoc itinere conftitutus,

C

Fran-

Frankofurti, ad Moenum, vidit: Ao. cixio ccxi. solennia coronationis sacrae. Caes. Maiestatis: Imperatoris Augustissimi CAROLI VI. gloriosissimae recordationis. Absoluta etiam hac peregrinatione, honoratissimae Matris, quae eum impense semper, ceu vnicum filium, dilexit, & quam Beatus Noster singulari semper adfectu, & filiali veneratione coluit, amplexibus est redditus.

Ab eo tempore Patriae utilis esse quaesivit, sumtaque Advocatorum, in foro Prouincialis iudicii, quod Gustrouiae est, matricula causas forenses dextere egit, suaeque Juris scientia aliis industrie, & candide inferuit. Quum autem Ao. cixio ccxxii. modo memoratum Iudicium laudatissimum Gustrouia transiret Suerinum, in hac quoque vrbe, Juris praxin, tanta cum laude, continuauit, vt Ao. cixio ccxxxii. gloriose Regnans DVX noster Clementissimus, DN. CAROLVS LEOPOLDVS. eum vocaret Consiliarium in causis iustitiae, Cancellariaeque Suerinensis Adsessorem Grauisimum; cui quoque Beatus Vir; priuatam licet viuendi rationem publicis functionibus munerumque dignitatibus semper praetulerit, vocationi non potuit deesse, sed officio nouo humeros lubens subtraxit, inque eo gerendo, talem se semper praestitit, in quo nihil desideraretur, qui potius meruerit, apud cunctos, laudem, apud Serenissimum Herum, gratiam & beneplacitum. Recte omnino ANTONIVS DE GVEVARA, in *Horologio Principum, Lib. III. cap. VI. p. m. 467.* *Quid conducit, ait, Principem honestum esse, si magistratus, iustitiae custos, dissolutus est? Quid emolumentum capimus, si Princeps quidem veritatis amans; iustitiae vero praeses, mendax est? Quid, Principem mitem, & benignum esse, prodest; si iustitiae minister carnifex est immanior? Quid liberalem & beneficum; si iustitiae custos latrone est rapacior? Quid industrium, & virtute praestantem; si is, qui iustitiam administrat, desidia, inertia, vitiisque deditus est? Vt rem omnem in pauca conferam, parum omnino prodesse adfirmo, Principem domi suae, priuatim, iustum esse, si publici gubernationem committit tyranno? & cer. Eligendo ergo huncce iustitiae Praefulem, & suae propriae gloriae, & Prouinciarum subiectarum saluti, sapientissime consuluit patriae nostrae Pater indulgentissimus, & B. Noster officio iuste satisfaciendo, id postea meruit, vt Anno cixio ccxli. Cancellariae Suerinensis *Vice-Director* constitueretur, publiceque introduceretur. Hanc ita, vsque ad b. obitum, spartam ornauit, vt, quod vel ipse Momus in eo reprehenderet, haud inueniri in se passus fuerit, conciliauerit potius suo nomini memoriam, per vniuersam nostrae Megapoleos prouinciam, apud bonos quosuis gratam, atque perennem.*

Singulare in B. VIRO est, quod coelebs, & extra coniugium manserit. At & dolendum, quod celebris, & antiqua WILLEBRANDORVM familia nunc cum eo interierit, sitque extincta. Dolendum item, quod aetatem laudatissimam, sexagenario quidem maior, non tamen protraxerit diutius. Verum viuendi terminum a DEO ita praefixum habuit, & praestitutum, *Job. XIV. 5.* beatamque, breui, sc. trium annorum, spatio, ex hac vita sequi debuit matrem.

Vegetae haecenus, quantum accepimus, valetudinis fuerat; podagrico tamen adfectu, & haemorrhoidali fluxu non nihil diuexatus; hoc autem, ante annum, & quod excurrit, suppressio (id quod, negato sanguini visci-

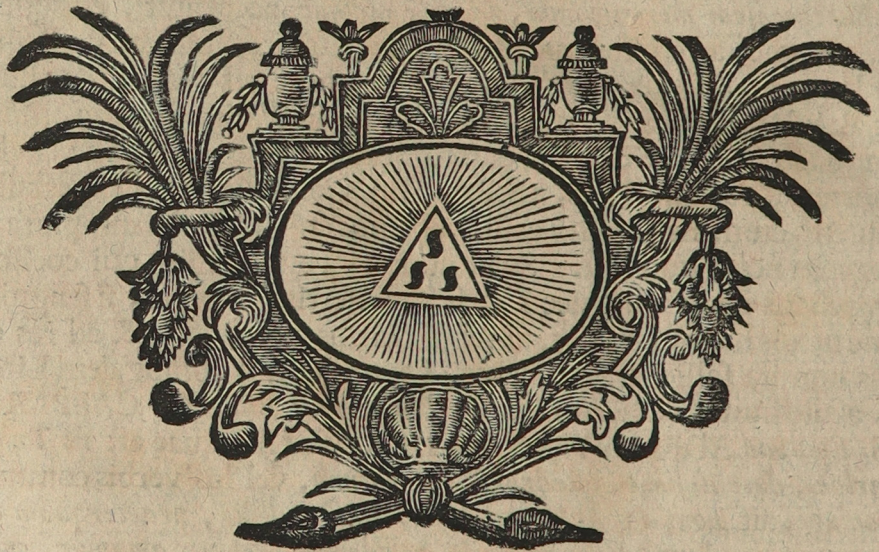
viscido & foeculento, exitu, eoque ad nobiliores intestinas corporis partes, per nociuam regurgitationem, propulso, alias, grauiioresque solet, in oeconomia vitali, excitare turbas) valetudinarius esse, male haberi, variisque cum molestiis conflictari paulatim coepit. Corpus nostrum machina est, eaque artificiosissima, comparanda horologio, cuius partis vnus cum altera, & singulae cum omnibus est nexus necessarius, vnusque in alteram, & vltimato in totius machinae systema, influxus. Detritâ vna rotula, inaequaliter mouentur reliquae, tandemque tota compages fluctuat, imo moueri desinit. Quin, quod leuis puluisculus, subtilis machinae partibus interfertus, totius motum sistat. Ita quoque, interpellatâ, turbataque, in corpore nostro, actione vitali vnâ, turbantur plura; donec primo motui obiecta remora vitam ipsam, quae in motu humorum, sanguinisque, tum intestino, tum progressiuo, constituitur, & quorum alterutrum vitium, necessario, in alterum influit, siue paulatim tollit, siue, pro re nata, subiro. B. DN. VICE-DIRECTOR, idem expertus, aptis quidem collapsam valetudinem restituere medicamentis tentauit, Medicosque experientissimos adhibuit, quorum consilio bibit fontes Pyrmontanos ante annum, & nouissime, aquam, pini resina, vel roob, impraegnata, vulgo *das Thier-Hasser*. Verum, nulla inde salus; illa potius, quibus adfligebatur, Symptomata, domui eum incluserunt, nec, vt in publicum, ad obeundas muneris sui partes, amplius prodiret, permiserunt; priuatim tamen expediendis laboribus continuo, exceptis sex vltimis diebus, vacauit. Tandem prostratis, exhaustisque nimium corporis viribus, lecto, vltimis diebus, affixus, *die 1 Decembris*, anni proxime elapsi, *hora V. matutina*, postquam annos compleuisset *LXI. menses V*, placide obiit. Vespera, ante mortem, proxima Confessionarium suum, S. Reu. DN. WITSCHIVM, *Superintendentem Suerinensem meritisimum, grauissimumque*, accersuit, eiusque sacro officio, piisque, ad confortandam, in fide saluifica, animam, alloquiis vsus, ad b. *υπερσιν* semet composuit. Hoc omne est, quod de morbo & vltimis B. VIRI accepimus; qui specialiora, figillatim quoque, morbi historiam a Dn. Medico Clinico, & testimonium fidei vitaeque vel vltimae; ad b. mortem, praeparationis, a S. Reu. Dn. Confessionario, expectassemus: Quae autem, cum, nescio quo casu, vel cuius culpa? deficient, plura tradere, integrum nobis non fuit. Solet autem ita euenire iis, qui coelibes decedunt, relictis nec viduâ nec liberis; praesertim quoque, si sanguine sibi proxime nexos habeant nullos, ut negligentius curentur & ad res eorum singulas non ita sollicitè attendatur. Quare statum coniugalem Litteratissimus, acutissimusque olim *Poeta & Philosophus Batauus*: CASPAR BARLÆVS *Epist. ad ADRIANVM VAN DER MYLE* quae est in *Tom. 1, Epist. Barlaei, ducentesima, quadragesima septima*, vel his verbis commendat: *Sine Coniuge, ait nonne vagi sumus, & erronei nullius, praeterquam viuensalis naturae, peculium? Vxorem nacti, possidemur propius, amamur, curamur, fouemur tenerius; illam gaudii omnis, illam dolorum sociam habemus. Condolet, medetur, & subuenit laborantibus &c.* Interim, quam ipse VIR Beatus, scripto consignatam, de modo parandarum sibi, post mortem, exequiarum, reliquit voluntatem, Amici, & Cognati executi sunt fidelissime. Funere enim ritibus christianis, iisque conditione, & honoribus B. Dn. Vice-Directoris dignis, Suerini publice, *die XIII. Januarii* elato, ossa eius, vt in

monūmento Willebrandiano , apud nos, in templo Jacobaeo , reperiundo; condantur, in hanc Urbem sunt , hodie d. *XIX. Januarii*, transportata.

Ita colligitur ad Patres, & maiores; anima quidem, in coelis eorum animabus, in gloria triumphantibus, exuuiæ autem mortales heic eorum exuuiis iunguntur , vsque ad illum diem, quo tuba DEI orbem personabit , voxque aduentantis supremi iudicis potentissima mortuos , vt uiuant, è sepulcris euocabit. Quietem precamur exanimi corpori in dormitorio placidam; memoriam autem meritis VIRI dignam, perennemque, omnibus commendamus illis , qui virtutem suspicere, amare, imitari, didicerunt. Faxit æternum Numen , vt, beneficio supra laudati, a B. Dn. Vice-Directore fundati , stipendii, e scholis Juridicis copiosi prodeant , qui prudentia Juris solide iustructi , ad exemplum optimi fundatoris, DEO, & reipublicæ, cum fructu, inseruiant, iustitiam sobrie administrare. rectum facere discant, sintque DEO, & Patriæ amati! In his certe, per suam liberalitatem , liberis destitutus, viuet Illustri WILLEBRANDVS, nomenque eius erit in benedictione , & nulla temporum iniuriâ, obliuione sepultum.

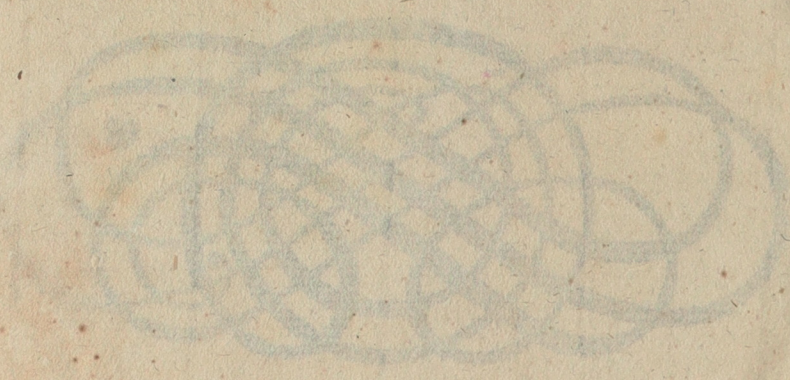
P. P. SVB SIGILLO RECTORALI A. R. S.

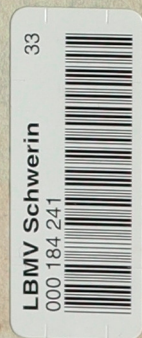
CIO MCCCXVI, d. XIX. Januarii.





[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]







lo iam ad relationem eorum, quae ad B. VIRI ortum, vitae cur-
officia, & placidum ex hac vita discessum, spectant. Dolent-
est, si, quod forte ipse concinnauit, scriptumque reliquit, pro-
curriculum, in scriniis illud, & inter chartas eius hactenus la-
nisi perquisitis iis omnibus, potuisse inueniri, nobisque com-
Quare nec specialiora de eo tradere, his pagellis, valemus. Quod
e nobis licuit; B. L. ita habeat.

is est VIR. Illust^{ris} hic Rostochii A. O. R. CXCCLXXXIV. die
Patrem veneratus Virum Praenobilissimum, Consultissimum, DN.
WM WILLEBRANDVM V. J. Doctorem, & Institutionum Profes-
sor^{em} P. O. longe celeberrimum, cuius vitae meritorumque memori-
grammate funerali, commendarunt Anno CXCCLXXX
Rector B. DN. CASP. MATTH. MVLLERVS, hinc
t. t. Decanus Perillust^{ris} B. DN. JO. JOACH.

ispexit Matronam Praenobilissimam omnique vir-
simam, DN. CATHARINAM CHRISTINAM FI-
noriā, Publ. Programme profectus est : Anno
obr. Summum Venerabilis, quem DEus, Ecclesiae
ae, per plures adhuc annos superstitem faxit, nostras
onsiliarius FRANC. ALBERT. ÆPINVS.

ternæ, habuit *Virum* Consultissimum, & Excellentissimum WILLEBRANDVM V. J. D. & Codicis Professoristorique Ducalis Consiliarium Splendidissimum.

lineae : *Matronam singulari, & generis, & virtutum*
: DN. ELISABETH COTHMANNIAM,
B. DN. JOANNIS COTHMANNI, *Serenissimi Ducis*
annos, Consiliarii, & Cancellarii Eminentissimi filiam.

aternae: Praenobilissimum, & Prudentissimum DN. D.
SERVVM, Fictum Excellentissimum, Serenissimo Luneburg.
J. RVDOLFO AVGVSTO, glor. record. a Consiliis,
Pochiensis, ab anno MDCLXXIV vsque ad MDCCXC, quo
meritissimum.

Lineae : Nobilissimo genere natam, virtutibusque
ronam DN. SOPHIAM, ELISABETH von BOE-
mati, Lubecensis Reipublicae primum Syndici Meritissimi,
utiae Ducis, Cancellarii Gottorpiensis Eminentissimi, quem
FERVS, in Programmate Doctorali, praefixo disputatio-
nati Dn. Vice-Directoris WILLEBRANDI, vocat :
aeciae, variorumque Principum Consiliarium intimum. Ex-
latus, Magni illius Viri : De Jure Protectionis Client-
ademicus, editus Lubecae 1656.

Proavia